„Danskeren",

et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebr.

„Dansteren" udkommer hver Onsdag og Lørdag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater $1.50; til Udlandet $2.00.

Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adresseforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter

Advertising Rates made known upon application.

„Dansteren"

bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Opsigelse modtages af Udgiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Advertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Solnedgang.

Bag min Haves høje Tjørne
synker Solen stille ned,
maler i et aabent Hjørne
flammegult et Asterskved,

strøger over Plænens lange
Græs, der flimrer evig vaadt,
luer, som om Havens Gange
stod med gyldne Fodtrin traadt.

Guld dog rinder over Barken,
som om Ild fra Abild flød,
og bag Haven straaler Marken
som en Sø i Lavaglød.

V. Stuckenberg.

Til Venner af den gensidige Hjælpeforening.

Da Tiden for Aarsmødet nu nærmer sig igen, og vi med Bedrøvelse maa sige, at den gensidige Hjælpeforening ikke har haft nogen Tilflutning, kan jeg ikke undlade igennem „Dansteren" at gøre de henved trehundrede stemmebrettigede Medlemmer, som ved Aarsmødet i Blair stemte for Fortsættelse af Arbejdet, opmærksomme paa, at paa denne Maade gavner vi ikke vort Samfund: ved at vedtage Ting paa Aarsmødet for saa siden at lade dem passe sig selv. Tag for Eksempel Gældsindsamlingen, se hvor der strives og arbejdes for den, ja, det er godt, det er et stort og velsignet Arbejde, der gøres. Men disse af vort Samfunds Medlemmer, som har haft Lejlighed, til at se, hvorledes de store Livsforsikringsselskaber, hemmelige Foreninger, og al den Slags florerer og arbejder iblandt vort Folk, vil vist indrømme, at, dersom vi igennem „G. H." kunde hjælpe til at faa en Del af disse vore Landsmænds interesserede i „den forenede Kirke"s Mission og Arbejde, da vilde det være meget værd, ja maaske mere værd end Gældsindsamlingen. Lad mig faa Lov til at sige til Venner, og ogsaa saadanne som staar ligegyldige overfor Sagen, at ved at arbejde imod, eller tie Sagen ihjel, kan vi ganske vist frie den forenede Kirkes Medlemmer for den gensidige Hjælpeforening, men vi kan ikke paa denne Maade frie den fra den „always glad to meet you"-Livsforsikringsagent, som leder os op, enten vi er paa Kontoret, i Værkstedet, eller paa Arbejdspladsen.

G. H. vilde ellers snart gøre ovennævnte Agent overflødig, saa Spørgsmaalet bliver, hvilket er det bedste for vort Samfund: G. H. eller Agenter? Dette sidste Spørgsmaal bliver af Interesse for vort Samfunds Præster i Byerne især. Endvidere er den gensidige Hjælpeforenings Formaal tildels bleven misforstaaet blandt vort Folk; ofte hører man Folk sige, at G. H. kan være god nok for dem af vort Samfunds Medlemmer, som bor i Byerne, men for dem, som bor paa Landet, er den ikke af videre Betydning. Dette tror jeg er forkert, lad være, som vel nok er Tilfældet, at Flertallet af vore Landsmænd paa Landet er bedre stillede end dem i Byerne. Netop derfor er det, at vi vil have dem med. Ofte ser man velhavende Mænd i Byerne købe en Livsforsikrings Police, ikke for at assurere deres Liv, men fordi de anser det for en solid Maade at anbringe deres Penge paa, ja de fleste foretrækker det fremfor Bankerne. Og tillad mig at spørge hvad Forstel er der paa, om en Mand igennem G. H. anbringer sine Penge, saa og saa meget om Maaneden, før der at have Renter af dem, sikret ved U. S. Bonds, eller om han overlader den stedlige Bank at handle med dem. Naar vi ser tilbage til 1893 og '94, hvorledes Bankerne da rundt omkring gik op og ned, eller hvor de gik hen, saa maa vi vist indrømme, at G. H. er ikke saa gal endda. Dette var nu een Side af Sagen, men saa er det ogsaa stønt og velsignet at være med til paa denne Maade at hjælpe mindre velstillede i Samfundet. En Ven af mig, som er Agent for et af de største Livsforsikringsselskaber i New York, fortalte mig for en Tid siden, at der var mange rige Farmere her i Iowa, som købte Livsforsikrings-Policer, fordi de ansaa det for noget af det bedste, de kunde anbringe deres Penge i.

Til Slutning vil jeg sige, at det vil være stønt om Venner af denne Sag, saavel som de, der ikke har noget imod den, vilde arbejde saaledes indtil Aarsmødet, at G. H. kunde staa om ikke med 500 Medlemmer, saa dog det halve, saa vil Aarsmødet nok give os Lov til at arbejde videre.

N. S. Nielsen,
Des Moines, Ia.

Menneskehedens Tilvækst i det nittende Hundredaar.

Den bekendte franske Politiker og Journalist Jules Roche har i Pariserbladet Le Figaro skrevet en Artikel om „Befolkningen i det nittende Hundredaar", hvoraf nedenstaaende er et Uddrag.

Blandt de Forandringer, det svundne Hundredaar har bragt paa vor Jordklode, har Befolkningstilvæksten ikke mindst Betydning. Europa af 1901 er bundforskellig fra Europa af 1801. Den Gang var der 175 Millioner Mennesker, nu er der over 392 Millioner. Befolkningen er mere end fordoblet, er vokset med 217 Millioner, det er 124 Procent.

Det politiske Frankrig af 1801 talte inden for sine daværende Grænser 33 Millioner, overgik i Tal og levende Kraft alle andre Lande, Rusland undtagen, der talte henved 36 Millioner, men i ingen Henseende kunde maale sig med Frankrig.

England med Skotland og Irland havde den Gang kun 16 Millioner, halvt saa meget som Frankrig. Det tyske Rige, udstykket i det uendelige, sprængt ud af hinanden i utallige Dele, talte omtrent 25 Millioner Indbyggere.

Italien var kun en Navn, et Minde om Romertiden. Men tendte kun Kongeriget Sardinien med 2,700,000 Sjæle, Storhertugdømmet Toskana eller Kongeriget Etrurien med 1 Mill. Kirkestaten med 2,600,000, Kongeriget Neapel med 4,800,000 Indb.; det vil sige hele Halvøen, der var reven i ti Stumper, talte tilsammen knap 17 Millioner Mennesker.

Østerrig og Ungarn havde henved 25 Millioner Indbyggere.

Kort sagt Frankrig sad inde med Femteparten af Europa, indtog første Rang, overgik alle andre Folkeslag.

Uden for Europa var der tomt, var der en Ørken eller det ubekendte.

Man vidste jo rigtignok, at der i Asien, Indien, Kina, fandtes uhyre Menneskebeholdere. Fra Arilds Tid var der holdt Folketælling i det himmelske Rige. I det første Hundredaar efter Kristi Fødsel beregnedes Indbyggerantallet til 59,594,977. I 1743 anslog Allerstein det til 198,213,213, i 1795 Macartney til 333,000,000. Andre Tal tendes ikke fra Asien, ikke for det uigennemtrængelige Japan, ikke for Indien eller andre Lande.

Afrika var kun et Omrids. I Amerika taltes i de Forenede Stater Aar 1790: 3,929,214 Indbyggere, Aar 1800: 5,308,483. Men det var umuligt at angive et nøjagtigt Tal for de andre Lande. Mekfiko, Peru, Chile, Brasilien o. s. v., sædvanlige spanske eller portugisiske Kolonier, bevoede af nogle hundrede hvide og nogle Millioner hurtigt udbredende indfødte, talte tilsammen maaske 4—5 Millioner Beboere.

Om Stillehavsøerne, Australien, Nyseeland o. s. v. kan der i det hele taget ikke siges noget. De var endnu knap andet end Drømme.

I Begyndelsen af det tyvende Hundredaar, i Aaret 1901, har vi en helt anden Verden for Øje. Hundrede Aar har været nok til at omkalfatre Verden mere end hele Tiden siden Skabelsen.

Europa er, som vi har set, nær ved de 400 Milioner.

Frankrig har knap naaet de 38 Milioner. Det har mistet Grænserne af 1801 og kun beholdt det gamle Landomraade, hvor der 1801 levede 26 Millioner. Paa dette Omraade er Tallet vokset fra 26 til 36 Millioner, en Forøgelse paa 46 Procent. Frankrigs Befolkning er nu mindre end en Tiendedel af Europas.

England har 41 Millioner, er paa samme Omraade vokset med 25 Millioner eller mere end 156 Procent.

Det tyske Rige er blevet smedet om. Aar 1871 talte det først 39 Millioner Mennesker, nu har det 56 Millioner, en Tilvækst paa 17 Millioner Sjæle i 30 Aar eller 43 Procent. Fra 1801 er der en Forøgelse paa 31 Millioner eller 124 Procent.

Italien er opstaaet fra de døde og blevet en Enhed. Det har allerede 32 Millioner Mennesker, altsaa næsten det dobbelte. Om nogle Aar naar det Frankrig.

Østrig-Ungarn overstrider allerede de 45 Millioner, Spanien de 18 Millioner. Belgien og Holland har 12 Millioner imod 5 Millioner i 1801, i hundrede Aar en Forøgelse paa 140 Procent.

Hersteren over alle Russerne har vanskelig ved at tælle sine Folk. Rusland har alene i Europa mere end 115 Millioner Sjæle, altsaa imod 1801 en Tilvækst paa 81 Millioner eller 240 Procent. Det europæiske Ruslands Indbyggerantal er mere end en Fjerdedel af hele det europæiske Fastlands. Hele Kejserriget, som fra Dag til Dag vokser i Udstrækning, i Rigdom og Kraft, tæller mere end 135 Millioner Indbyggere.

Japan er dukket op af Havets Skød. Først født i Gaar, vil det med sine 46 Millioner Indbyggere, sin Hær paa 600,000 Mand, sin Flaade paa 53 Krigsskibe, sin Handel paa næsten 1200 Millioner Francs (i Stedet for de 200 Millioner for 30 Aar siden) komme til at spille en vigtig Rolle i Verden.

Og i Amerika? Nationer, der er blevne uafhængige, der vokser ud i et! Peru med 5 Millioner Indbyggere, Chile med 3 Millioner, Argentina med 5 Millioner, Brasilien med 16 Millioner, andre unge sydamerikanske Stater med 12—15 Millioner. Mod Nord Mekfico med 13 Millioner resolutte, vindskibelige Mennesker, det kanadiske Rige, disse vidligere Snemarker, nu tagne i Behandling ved Agerbrug og Industri af 6 Millioner Sjæle; endelig de Forenede Stater, „den nye Verden", et Vidunder af Livskraft, af mennesteligt Viljekraft, Mod og Selvtillid, med deres 78 Millioner Indbyggere, deres vidunderlige Industri, deres Udenrigshandel, som i Dag er Verdens næststørste, i Morgen vil være den første.

I Aaret 1801 var 200 Millioner delagtige i de historiske Begivenheder, og Frankrig, den mest faste, talrige, levende og stærke Masse, udgjorde alene en Sjettepart af den virksomme Menneskehed.

Nu er det næsten 800 Millioner, som paa alle Punkter Jorden rundt sætter alle Kræfter ind i Kampen for Livet. Om føje Tid vil det være henved halvanden Milliard levende Væsner, som optræder paa den jordiske Skueplads Side om Side.

Brev til „Danskeren."

Af J. Madsen.

(Sluttet.)

Efter at have faaet Frokost og Middagsmad paa een Gang gik jeg en Tur forbi Slottet og Domkirken til Museet, hvor jeg tilbragte et Par Timer, men hvad faar man mere end et flygtigt Indtryk af et saadant Sted i Løbet af et Par Timer?

Derefter tørte jeg en temmelig lang Tur paa Ringbanen til den botaniske Have, der udmærker sig snarere ved sine Mangler, end ved sin Skønhed. Hvorfor skulde for Resten et Krigsfolk interessere sig for saadant.

I Dresden var den botaniske Have ubetydelig, men næsten ubetydeligere i Berlin. Den er kun en fattig Skygge af de yndige botaniske Samlinger i the Kew Garden ved London. Imidlertid var Dagen svunden, og jeg fortsatte min Rejse.

Næste Morgen naaede jeg Hamburg, hvor jeg tilbragte adskillige Timer. Paa et tyst-dansk Hotel traf jeg et Selskab Danskere, der skulde til Buenos Ayres. En Del af dem havde og besøgt Danmark. Nu vendte de atter tilbage og havde en Del flere med sig.

Midt paa Eftermiddagen forlod jeg atter Hamburg. Hurtigt blev man paa Dampens Vinge baaren op gennem Holsten og Slesvig. — Egnene med de mange Minder — Egnene, hvor for Tiden den tyske Haand hviler saa haardt. Af Nationalstolthed maa megen Nationalkærlighed forbløde i Polen, Vestfalen, Elzas-Lothringen og her i Slesvig. Jeg saa Nordsøkanalen og mindedes derved om det Tab Danmark ogsaa derigennem havde lidt. Ellers tænkte jeg kun paa Idet; thi jeg begyndte at blive træt og udmattet. I to Nætter havde jeg ikke været af Klæderne, mens Dagene vare gaaede med at løbe om fra Sted til Sted. En Gang havde jeg fat mig til at læse men vaagnede ved, at en Herre bad mig om at komme forbi. Jeg havde ikke mærket at Toget var standset, at Kupedøren blev aabnet, eller at den fremmede traadte ind.

Nærmere og nærmere gik det mod Danmark. Vi naaede Grænsen. Her vajede det danske Flag. Man var atter paa Fædrelandets Jordbund. Kun een Gang i omtrent 12 Aar havde jeg besøgt Fædrelandet. Alle disse Aar vare svundne blandt fremmede. Næsten 8 Aar var henrundne, siden jeg satte Kursen mod det fjerne Vest. Jeg var rejst bid med et Maal for Øje. Det saa ud som det skulde naaes, men Banen blev krydset og atter gjordes nye Erfaringer, Erfaringer, som maaske netop maatte gøres nu. Det havde ikke altsammen været Morskab, men ingen er vel skabt til blot Morskab.

Den, som kan more sig, forfejler vel som oftest sit højeste Maal som Menneske. Det havde jeg lært: at fæste min Lid mindre til Mennesker og mere til Gud. Meget havde skiftet og var bleven anderledes, men han havde aldrig skiftet. Trods min Skrøbelighed, Fejl og Utroskab havde han aldrig været utro. Gennem de svundne Aar i fremmede Lande havde han aldrig fornægtet sig selv.

Vi passerede den lille By Kolding. Endnu taarnede de gamle Slotsruiner sig højt og malerisk mod Himlen. For længe siden havde jeg været nede i de dybe uhyggelige Kældere. Atter gæstede min Tanke Rummet under Taarnet, hvor Skipper Klemens sad indesluttet for Aarhundreder siden.

Vi fare videre endnu nogle Timer og jeg var snart i Svendborg. — Jeg var atter hjemme. Sikkert var jeg naaet det jordiske Hjem efter den lange Rejse — maa mange, som give sig paa Vej til det himmelske Hjem, vinde frem, saa de sikkert naa at sætte Foden indenfor dets Tærskel.

Skøn er Bønnen, som bedes ved denne Rejses Begyndelse:

„Er Løbet langt, lad dem ej mattes!
Graahærdet Tjener kom i Hu!
Er Løbet kort, lad dem ej fattes
En Plads, hvor hjemme selv er du!

Fra Amerika til Europa under Atlanterhavet.

Tidligere Tidens fantastiske Drømme bliver efterhaanden i Løbet af de senere Aartier til Virkelighed. Den Jules Verne'ske Fantasi om Rejsen under Havet er ogsaa ved at blive realiseret. I New York er man for Tiden travlt beskæftiget med Forberedelserne til denne mærkelige Rejse. Opfinderen af det undersøiske Fartøj er John P. Holland. Han har døbt Baaden „Holland", og den har tidligere rangeret i den amerikanske Marine som Torpedobaad Nr. 7. Under de sidste Marinemanøvrer i New York spillede den en ikke ringe Rolle. Hidtil har Opfinderen imidlertid kun vovet sig paa Fart langs Kysterne og her drevet det til at befare en Strækning paa halvandet Hundrede Mile. En Oceanfart i en undersøisk Baad har man hidtil anset for umulig. Mr. Holland vil nu søge at virkeliggøre denne Drøm.

Ombord paa Fartøjet vil der foruden Opfinderen befinde sig 8 Mand. Hidtil har man anset det for umuligt, at et Skibsmandskab kunde udholde en saa lang Indespærring. Et lille Skib skal ledsage „Nr. 7", saalænge den holder sig nær ved Overfladen. Ved stormfuldt Vejr, hvorpaa Sejladsen er baseret, vil „Nr. 7" imidlertid synke i Dybet, hvor der er Ro og Stilhed, og hvor man ikke mærker Bølgernes Larmen. Højt oppe over det lille Fartøj ruller Bølgerne, men nede mærker man intet dertil; selv den mindst søstærke vil der kunne undgaa Søsygens Kvaler. Fartøjet drives af en Gasolin-Maskine. Belysningen er selvfølgelig elektrisk, og Kogningen foregaar ligeledes ved Elektricitet. Ventilationen er udført med stor Omhu, og Mandskabet faar den tilstrækkelige Luft fra en Beholder med sammenpresset atmosfærisk Luft.

Fartøjet er særlig indrettet med krigeriske Begivenheder for Øje. Det er forsynet med Taarn. Paa et Øjeblik kan Ballastbeholderen udtømme 1 Td. Vand, og i samme Øjeblik vil Fartøjet stige op til Overfladen, saaledes at Vagtmanden i Taarnet kan tage en Oversigt over Fjendens Stilling. I samme Nu, Taarnet har vist sig oven Vande, indtages der atter Vand, og Fartøjet synker — hurtigere end Fjenden kan faa Lejlighed til at bestyde det.

Da Mr. Holland for 25 Aar siden forelagde den amerikanske Marine sin første Plan til en undersøisk, styrbar, bemandet Baad, ansaa man det for Galmandsværk. Nu begynder man at tro paa ham.

Dansk-Amerikansk.

Menighed dannet. Pastor M. C. H. Rohe har fornylig faaet organiseret en Menighed i Postville, der ligger i den danske Nybygd i Nord Dakota. Menigheden, der foreløbig tæller over 20 stemmeberettigede Medlemmer, har faaet Navnet „Ebenezer danske evang.-luth. Menighed". Den har allerede Byggegrund til en fremtidig Kirke, og egen Kirkegaard er udlagt. Formand, Sekretær og Kasserer er henholdsvis L. Kristensen, Peter Skum og Niels Andersen.

Den danske Kaptajn. Om den forleden omtalte danske Kaptajn Georg Winkel, der som Fører for Damperen „Sequoia" fik redded 20 af de ved „Rio de Janeiro"s Forlis forulykkede Kinesere, meddeler „Pacific Skandinav":

Georg Winkel er født i Hersted ved Vejle den 23. April 1866. I Aaret 82—83 var han Søkadet om Bord paa Fregatten „Sjælland", men opgav Orlogstjenesten og rejste i 1886 til Kalifornien. Som Kaptajn her paa Kysten har han i de sidste seks Aar ført følgende Skibe: Sejlskibene „Pioneer", „North Bend" og „Bertha Dolbeer" samt Damperen „Noyo", „Albion" og „Sequoia".

Lærer J. L. Westergaard, der i de senere Aar har opholdt sig i Egnen omkring Rustin, Nebr., er i Følge „Dann." bleven kaldet som Lærer for Trinitatis danske Børneskole, Chicago.

Den bekendte danske Apotheker i Cedar Falls, Ia., H. Mazanti modtog i sidste Uge telegrafisk Meddelelse om, at hans Fader, der i en lang Aarrække har været ansat i det danske Toldvæsens Tjeneste, er død, meddeler „Dann."

Danske til Klondyke. James G. Jensen og Christ Nielsen fra San Francisco, Cal., er i Følge „Pac. Stand." rejst til Klondyke; Christ Nielsen har tidligere været der. Han var nys vendt tilbage fra et Besøg i Danmark.

Skolen i Des Moines, Ia. Ved Vinterterminens Slutning d. 14. Marts var der 22 Elever tilbage, og nogle af disse rejser i en nær Fremtid, skrives til „Dann."

Nysted Højskole. Pastor Dorf har nu overtaget denne Skole, og samtidig meddeles, at den skal udvides med en Tilbygning til en Værdi af $2000. De $1000 af disse er allerede indskudt som Gave.

Et Menigheds-Jubilæum. Den 22de Marts var det 25 Aar siden den til „den danske Kirke" hørende Menighed i Dwight, Ill., blev stiftet. Stifteren var nuværende Provst J. A. Heiberg ved Kristkirken i København; han var den Gang Præst i Chicago. Menighedens Præsterække i den forløbne Tid ser saaledes ud: Rosenstand, Holm, Lyngby (alle nu i Danmark), L. Hansen, Simonsen, Bekker og for Tiden Pastor Lillesø.

Dansk Kandidat. M. C. Petersen i West Denmark, Wis., er i Følge Meddelelse til „Dann." Kandidat til Embedet som County Dommer i Polk Co.

Dødsfald. Apotheker Peter Hoykendorf i New York, afgik ved Døden forrige Tirsdag, skriver „Nordlyset". Hoykendorf, der var en dygtig Farmaceut og Forretningsmand og var bleven en velhavende Mand, efterlader sig Hustru og en Datter, 16 Aar gammel. I Følge hans Testamente er Advokat Fischer-Hansen, sammen med Hoykendorfs Enke, udnævnt til Exekutor og til Værge for Datteren og den Del af Arven, der tilfalder hende.

— Anders Mikkelsen i West Denmark, Wis., er død efter en hel Vinters Sygeleje.

— Fra Wilbur, Wash.: Den 4de Marts hensov gamle Mrs. Jørgensen stille og rolig uden store Smerter; hun var kun syg nogle faa Dage. Jensine Dorthea Jørgensen, f. Pryse, var født i Skodborg, Sønderjylland, den 10. Januar 1835. Hun havde levet her sammen med sin Mand, Gerhard Jørgensen, i 17 Aar, var en af de ældste danske Kvinder her og en af dem, der havde levet her længst. Det var kun smaat baade med det legemlige og aandelige, da de første Danske nedsatte sig her, men Mrs. Jørgensen var en tro Arbejder, baade i Retning af at virke for bedre Kaar i det timelige, men ogsaa for at faa en Menighed og Præst her. Hun var dog især en god Moder, og alle vi unge følte os hjemme hos gamle Jørgensens. Mrs. Jørgensen fulgte med Interesse den aandelige Bevægelse i det danske Folk her og hjemme. „Dann."

Cristoffer Nyrop, der er Fredsdommer og Farmer her i Nebraska, rejste den 6. Marts efter at have opholdt sig i Danmark i et Par Maaneder tilbage hertil Nebraska.

Fredsdommer Nyrop, der nu er en Mand paa 58 Aar, kom til Nebr. da han var i Begyndelsen af Tyverne, og har i alle de Aar kun een Gang tidligere, for 26 Aar siden, gæstet sit Fædreland. Han er en Broder til Arkitekt Martin Nyrop.

Mads Larsen, West Branch, Ia., har ladet trykke en ny og større Circulære og beder os at sige, at samme sendes til enhver for to 2-cents Frimærker.

Korrespondancer

Nogle Ord fra Worcester.

Kære „Dansteren"s Læsere! Da det nu er et Aar siden vi stiftede vor Menighed her i Worcester, og vi i disse Dage har haft vort Aarsmøde, ved hvilken Lejlighed vi har haft den Glæde at have Kredsformanden Pastor Kjær fra Brooklyn iblandt os, føler jeg Lyst til at meddele danske Brødre og Søstre, som er interesserede i Missionens og Guds Sags Fremme, nogle faa Ord angaaende vort Arbejde, og at det danske Folk ogsaa her har Lyst til at komme med, og udrette noget, som kan blive ethvert Menneske til Glæde og Gavn.

Jeg tør sikkert antage, at mange af vore Landsmænd har gjort samme Erfaring, som jeg, naar de tænker tilbage, og skildrer den Tid, da vi, som er fødte og opvoksede i det kære gamle Danmark, vandrede mange af os, tør jeg vel sige, noget sløve og ligegyldige, overfor hvad vi fik at høre, naar vi efter Skik og Brug — og for at tale med Venner og Bekendte — havde været i Kirke om Søndagen. Dette var Vejen, hvorpaa jeg, og vistnok flere vandrede, og gør endnu, desværre, baade i Danmark og i dette Land. Det er vel ikke fordi, der i Danmark ikke er Præster, som prædiker Evangeliet og forkynder os Vejen til Salighed, paa samme Maade, og med samme Kærlighed for vore Sjæles Frelse, som jeg, og flere har faaet Øjnene op for, at mange af vore danske Præster her gør det; og ikke heller fordi her ingen anden Adspredelse er at faa; saa tænker man som saa, lad os gaa i Kirke. Nej! det er det sikkert ikke; der er nok af verdslige Glæder i dette Land, langt mere end i det kære gamle Danmark.

Her i Worcester har vi faa Danske, indtil det sidste Aars Tid, maattet undvære de Glæder, der ligger i at kunde samles som Menighed, for hvilket vi vel kun maa beklage os selv. Vi har flere Gange haft Besøg af en eller anden dansk Præst her fra Østen, og har haft Lejlighed til at kunne faa oprettet en Menighed; men nogen særlig Interesse eller Trang til at faa et saadant Arbejde paabegyndt, har ikke før vist sig at være følt iblandt vort Folk. Vi har nu og da besøgt den norske Kirke, af hvilken vi ogsaa kunne været blevet Medlemmer; men ligeledes kunde vi ikke af Hjertet føle nogen Trang til eller Glæde af, i den Retning at slutte os sammen med de gode Normænd, hos hvem vi dog var hjertelig velkomne.

For et Par Aar siden blev vi ligesom opmuntrede ved at kunne høre Guds Ord paa vort eget Modersmaal. Det var en dansk Præst, som kom fra Vesten her til Worcester, og jeg betvivler ikke paa, at han mente os det godt med den Gerning han tænkte at kunne udrette iblandt de herværende Danske. Han var nemlig Methodist-Præst; men da vi Danske her i Worcester alle er opvoksede i den lutherske Tro og Lære, og holder os til samme, sløvedes vi efterhaanden, trods hans ihærdige Arbejde iblandt os.

Men kære Læsere! der er et gammelt Ordsprog som siger: „Efter Regn kommer Solskin". For godt et Aar siden, kom vor nuværende kære Præst, A. P. Hansen, (tillige Præst for Bethania Menighed i Boston, Mass.) her til Worcester, og holdt Gudstjeneste nogle Gange; og det viste sig da, at der var noget, som rørte sig i vore Hjerter, noget ligesom en Længsel efter at samles med hverandre i Kirken, om Guds hellige Ords Forkyndelse; en Længsel efter at kunne faa Guds Ord forkyndt efter vor kære gamle lutherske Lære. Det kom som noget helt opfriskende for de fleste af os; og maatte det faa blive en Opfriskning, der kunde være